

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 sierpnia 2018 r.

**Sąd Apelacyjny we Wrocławiu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:**

Przewodniczący: SSA Irena Różańska-Dorosz

Sędziowie: SSA Maria Pietkun (spr.)

SSA Barbara Staśkiewicz

Protokolant: Magdalena Krucka

po rozpoznaniu w dniu 14 sierpnia 2018 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) sp. z o.o. we W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o składki na Fundusz Pracy

na skutek apelacji (...) sp. z o.o. we W. i Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 20 czerwca 2017 r. sygn. akt VIII U 2578/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w pkt. I w ten sposób, że określa, iż kwoty w nim opisane stanowią wartość składek na Fundusz Pracy za wskazane okresy, przy czym łączna wartość przypisanych składek wynosi: 2280,80 zł oraz w pkt. III w ten sposób, że zasądzone w nim koszty procesu obniża do kwoty 600 zł,

II. dalej idącą apelację (...) sp. z o.o. we W. oddala,

III. zasądza od odwołującego się na rzecz strony pozwanej kwotę 240 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu wyrokiem z dnia 20 czerwca 2018r. zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 08 września 2014 roku, w ten sposób, że podstawy wymiaru składek na Fundusz Pracy wnioskodawcy (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. określił na kwoty:

- za styczeń 2012 roku – 3 026,47 zł,**
- za luty 2012 roku – 3 540,91 zł,**

- **za kwiecień 2012 roku – 3 228,20 zł,**
- **za maj 2012 roku – 3 426,97 zł,**
- **za czerwiec 2012 roku – 3 510,31 zł,**
- **za lipiec 2012 roku – 3 522,09 zł,**
- **za sierpień 2012 roku – 4 892,67 zł,**
- **za wrzesień 2012 roku – 3 820,09 zł,**
- **za październik 2012 roku – 3 661,63 zł,**
- **za listopad 2012 roku – 3 968,03 zł,**
- **za grudzień 2012 roku – 4 098,46 zł,**

i zasądził od wnioskodawcy na rzecz strony pozwanej kwotę 2 400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy ustalił, że przedmiotem działalności (...) Sp. z o.o. jest szeroko rozumiane badanie rynku i opinii społecznej. Rekrutacja osób, z którymi zawierano umowy o dzieło odbywała się poprzez portale ogłoszeniowe oraz poprzez osoby już pracujące w Spółce, z którego wynikała powinność odprowadzania składek na Fundusz Pracy i w wysokości podanej w zaskarżonej decyzji.

W ramach umów zatrudniane były w większości osoby wykonujące badania dla działu badań, a także osoby monitorujące prasę, radio i telewizję. Prace ankietów były wykonywane w siedzibie firmy, w domach respondentów, w firmach respondentów oraz w miejscach ich pobytu, natomiast pozostałe umowy były realizowane w domach wykonawców.

Obowiązkiem osób wykonujących umowy o dzieło było wykonanie pracy według zapotrzebowania zlecającego. Umowy o dzieło często były zawierane, co miesiąc, na wykonanie tych samych czynności. Wykonujący umowę „badacze” posiadali wytyczne określające sposób przeprowadzenia badania, czy też stacji do monitorowania, zestawy pytań do zadania oraz bazy respondentów. Uzyskane przez nich wyniki podlegały analizie.

Badania prowadzone były w formie rozmów telefonicznych. Wykonujący pracę korzystali z grafików czasu pracy, wpisywali się na poszczególne dni i zmiany pracy, tj. od godziny 9.00 do 15.00 i od 15.30 do 21.00. Istniała też możliwość wcześniejszego lub późniejszego przyścia i wyjścia z miejsca pracy.

Osoby zainteresowane nie posiadały specjalnych kwalifikacji, jedynie umiejętności korzystania ze sprzętu, odpowiednią dykcję, opierały się na własnym doświadczeniu. Współpraca odbywała się w sposób ciągły i systematyczny, a termin odbioru dzieła nie został określony w samych umowach.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział VIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych we W. wyrokiem z dnia 11 marca 2016r. w sprawie sygn. akt VIII U 797/15 oddalił odwołania od decyzji z dnia 08.09.2014r. nr (...), nr (...), nr (...), nr (...), nr (...) dotyczących K. K., S. P., D. P., E. J., P. P..

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie sygn. akt III AUa 1189/16 oddalił apelację (...) sp. z o.o. od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział VIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych z dnia 11 marca 2016r. w sprawie sygn. akt VIII U 797/15.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział VIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych we

Wrocławiu wyrokiem z dnia 8 lipca 2015r. w sprawie sygn. akt VIII U 2345/14 oddalił odwołania od decyzji z dnia 08.09.2014r. znak (...), znak (...), znak (...) dotyczących K. B., A. D. (1) i P. S..

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w sprawie sygn. akt III AUa 2141/15 oddalił apelację (...) sp. z o.o. od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział VIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych
z dnia 8 lipca 2015r. w sprawie sygn. akt VIII U 2345/14.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział VIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych we W. wyrokiem z dnia 10 marca 2016r. w sprawie sygn. akt VIII U 2346/14 oddalił odwołania od decyzji z dnia 08.09.2014r. nr (...), nr (...), nr (...), nr (...) dotyczących B. S., M. W. i M. K. (1).

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w sprawie sygn. akt III A Ua 1190/16 oddalił apelację (...) sp. z o.o. od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział VIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych
z dnia 10 marca 2016r. w sprawie sygn. akt VIII U 2346/14.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział VIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu wyrokiem z dnia 1 października 2015r. w sprawie sygn. akt VIII U 2446/14 umorzył postępowanie w zakresie odwołania od decyzji z dnia 08.09.2014r. znak (...) dotyczącej zainteresowanej B. K. w części uwzględnionych decyzji z 14.05.2015r. nr (...), oddalając w pozostałym zakresie odwołania dotyczących B. K. i K. F..

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w sprawie sygn. akt III AUa 140/16 oddalił apelację (...) sp. z o.o. od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział VIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych
z dnia 1 października 2015r. w sprawie sygn. akt VIII U 2446/14.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział VIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych we W. wyrokiem z dnia 21 września 2015r. w sprawie sygn. akt VIII U 2349/14 oddalił odwołania od decyzji z dnia 08.09.2014r. nr (...), nr (...), (...), nr (...), nr (...) dotyczących A. D. (2), A. P., M. B., M. C. i A. M..

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w sprawie sygn. akt III AUa 116/16 oddalił apelację (...) sp. z o.o. od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział VIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych
z dnia 21 września 2015r. w sprawie sygn. akt VIII U 2349/14.

Podstawa wymiaru składek na Fundusz Pracy przy uwzględnieniu uchylenia decyzji z dnia 25 czerwca 2015r. dotyczącej B. S. i B. K. z uwagi na posiadanie przez nich statusu studenta powinny wynosić:

za okres 01-2012	wynosi: 3 026,47 zł
za okres 02-2012	wynosi: 3 540,91 zł
za okres 04-2012	wynosi: 3 228,20 zł

za okres 05-2012	wynosi: 3 426,97 zł
za okres 06-2012	wynosi: 3 510,31 zł
za okres 07-2012	wynosi: 3 522, 09 zł
za okres 08-2012	wynosi: 4 892, 67 zł
za okres 09-2012	wynosi: 3 820, 09 zł
za okres 10-2012	wynosi: 3 661,63 zł
za okres 11 -2012	wynosi: 3 968,03 zł
za okres 12-2012	wynosi: 4 098.46 zł

Decyzją z dnia 08.09.2014 r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. określił dla płatnika składek (...) sp. z o.o. kwotę należnych składek na Fundusz Pracy w wysokościach wskazanych w zaskarżonej decyzji.

Przy tak poczynionych ustaleniach Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie wnioskodawcy nie zasługiwało na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego, umowy zawarte między wnioskodawcą, a zainteresowanymi powinny być traktowane, jako umowy o cechach zlecenia, gdyż były umowami starannego działania. Sama terminologia, jaką posługiwał się wnioskodawca w umowach, określonych, jako umowy o dzieło, jest bez znaczenia przy interpretowaniu i oznaczaniu faktycznego stosunku prawnego łączącego strony. Nazwa umowy nie przesądza o jej rodzaju, jeśli bowiem nazwa nie odpowiada istocie umowy, należy badać samą treść umowy. Po przeanalizowaniu treści przedmiotowych umów oraz zeznań świadków i pozostałego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie ma żadnych wątpliwości, że strony łączyły umowy o wykonywaniu usług zbliżonych do zlecenia.

Przede wszystkim, w okresie spornym zainteresowani nie posiadali innego tytułu do ubezpieczeń społecznych; jednocześnie nie spełniali kryteriów określonych w art. 6 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Zatem, po stronie wnioskodawcy powstał obowiązek zgłoszenia zainteresowanych do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych. Wobec tego, że wnioskodawca tego nie uczynił, organ rentowy, po przeprowadzeniu postępowania, wydał w tym zakresie skarżone decyzje z dnia 08.09.2014 r.

Sąd miał na względzie prawomocne wyroki wyżej opisane w sprawach o sygn.: VIII U 2349/14, VIII U 797/15, VIII U 2311/14, VIII U 2446/14, VIII U 2347/14, VIII U 2345/14, VIII U 2346/14, które dotyczyły M. C., A. D. (2), K. K., M. K. (2), B. K., K. M., D. P., R. S., P. S. oraz M. W.. W tych sprawach wykluczono kwalifikację spornych umów, jako umów o dzieło, a wydane wyroki są prawomocne. Kwestia ta miała charakter prejudycjalny dla niniejszej sprawy. Z tych motywów Sąd Okręgowy orzekł jak w pkt I.

Orzeczenie o kosztach, zawarte w II punkcie wyroku, oparto na art. 98 k.p.c. oraz § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r.

w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t. j. Dz. U. z 2013r poz. 490).

Apelacje od powyższego wyroku złożyły obie strony.

Organ rentowy zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia poprzez wskazanie, że kwoty wymienione w sentencji zaskarżonego wyroku stanowią podstawę wymiaru składek na Fundusz Pracy ,a nie kwotę składek na ten fundusz.

Skarżący wnosił o zmianę w tym zakresie wyroku i orzeczenie, że opisane kwoty stanowią wartość składek na Fundusz Pracy w spornym okresie oraz o zasądzenie kosztów procesu.

Wnioskodawca w apelacji zarzucał naruszenie prawa procesowego w postaci art. 19 ust. 2 kpc poprzez błędne określenie wartości przedmiotu sporu jako wysokości podstawy wymiaru składek, a nie wartości składek na Fundusz Pracy, naprowadzając, że tak określona wartość winna wynosić 2.280,82 zł., a tym samym błędnie obliczono i zawyżono zasądzone koszty procesu. Nadto skarżący zarzuca naruszenie art. 328 § 2 kpc wskazując, że Sąd Okręgowy zaniechał w lakonicznym uzasadnieniu wskazania faktów, które uznał za udowodnione, dowodów, na których oparł swoje rozstrzygnięcie i przyczyn dla których odmówił wiarygodności innym dowodom, tak iż w ocenie skarżącego uniemożliwia to weryfikację prawidłowości rozstrzygnięcia.

Przy tak sformułowanych zarzutach wnioskodawca wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji oraz zasądzenia kosztów procesu za obie instancje.

Sąd Apelacyjny dodatkowo ustalił w toku postępowania apelacyjnego.

Zaskarżona decyzja obejmuje wartość składek na Fundusz Pracy w kwocie łącznej obejmującej składki zadeklarowane przez wnioskodawcę, jak również wartość składek przypisanych w wyniku kontroli co do M. C., A. D. (2), K. K., M. K. (2), B. K., K. M., D. P., R. S., P. S. oraz M. W. w łącznej kwocie 2.280,82 zł.

Dowód: pismo strony pozwanej z 21.02.2018r. wraz z wyczeniem przypisanych składek na fundusz Pracy.

Sąd Apelacyjny zważył.

Apelacja organu rentowego podlega uwzględnieniu.

Zaskarżoną decyzją z dnia 08.09.2014 r., strona pozwana określiła wysokość należnych składek na Fundusz Pracy należnych od wnioskodawcy za miesiące od stycznia 2012r. do grudnia 2012r. na podstawie art. 104 ust. 1 oraz art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. t.j. 2018/1265). W świetle uzupełnionych ustaleń Sądu Apelacyjnego jednoznacznie wynika , że wskazana w zaskarżonej decyzji wartość składek na Fundusz Pracy , obejmuje składki już uprzednio zadeklarowane przez samego płatnika, jak również przypisane. Ostatnia wielkość przypisanych składek dotyczyła zakwestionowania rodzaju umów zawartych przez (...)spółkę z o.o. we W. z M. C., A. D. (2), K. K., M. K. (3), B. K., K. M., D. P., R. S., P. S. oraz M. W.. Strona pozwana uznał, że zawarte umowy nie są umowami o dzieło, a umowami cywilnoprawnymi, do których mają zastosowanie przepisy kodeksu cywilnego o zleceniu.

Uznanie tego ostatniego rodzaju umów wiąże się z obowiązkowym tytułem podlegania ubezpieczeniom społecznym na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. tj. 201/1778)

W toku postępowania przed Sądem Okręgowym została zweryfikowana nadto wysokość składek, co do B. S. i B. K., wobec wydania decyzji zmieniających przez organ rentowy odnośnie tych osób.

Zarówno w zaskarżonej decyzji, jak i w piśmie procesowym z dnia 19.04.2017r. organ rentowy wyliczył wartość składek na Fundusz Pracy należnych od wnioskodawcy za rok 2012. W pierwszej części wyczeń w powołanym piśmie

wskazano wprawdzie podstawy wymiaru składek, ale odnosiło się to do osób wymienionych w zamieszczonej tam tabeli, a w drugiej części wyraźnie wskazano zweryfikowaną wysokość składek na Fundusz Pracy. Kwoty te zostały opisane przez Sąd Okręgowy w sentencji zaskarżonego wyroku, ale błędnie, w świetle powyższego sąd ten oznaczył je jako podstawa wymiaru składek na Fundusz Pracy, a nie wartość składek za opisane miesiące. Ta okoliczność już uzasadniała zmianę zaskarżonego wyroku zgodnie z wnioskiem apelacji strony pozwanej, jak w pkt I sentencji na podstawie art. 386 §1 kpc. Podkreślenia wymaga, że kwota należnych składek po wyżej opisanej korekcie nie była kwestionowana w apelacji przez organ rentowy.

Apelacja wnioskodawcy podlega oddaleniu w znaczącej części. Przede wszystkim sformułowane zarzuty apelacji nie odnoszą się do przedmiotu sporu, jakim jest wysokość składek, a kwestionują zaskarżony wyrok od strony kwestii pobocznej i incydentalnej, jaką jest wartość przedmiotu sporu. Tak sformułowane zarzuty odnosiły się w zasadzie do zaskarżonej kwestii kosztów procesu, a nie merytorycznego rozstrzygnięcia. Skarżący zdaje się w ogóle nie orientować w przedmiocie sporu i w zakresie już zadeklarowanych składek na Fundusz Pracy i odróżnieniu kwestii przypisanych składek z tytułów umów zawartych z w/w osobami. Tak sformułowany zarzut apelacji sprowadził się do skutecznego częściowego zakwestionowania orzeczenia w przedmiocie tylko kosztów procesu. Z zebranego materiału dowodowego jednoznacznie wynika, iż wartość przypisanych składek z tytułu przedmiotowych umów wynosi 2.280,82 zł. z tego względu Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w pkt III obniżając zasądzone koszty do kwoty 600 zł., na podstawie art. 98 kpc w zw. z § 6 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych..., które to rozporządzenie obowiązywało w dacie wniesienia odwołania w sprawie.

Kolejny zarzut apelacji wnioskodawcy dotyczący naruszenia przepisu art. 328 §2 kpc, jest w ocenie sądu Apelacyjnego, całkowicie bezzasadny, gołosłowny i dowolny. Ogólnikowe twierdzenie jakoby sąd pierwszej instancji lakonicznie uzasadnił swoje stanowisko, pozostaje w oczywistej sprzeczności z uzasadnieniem wyroku, jego ustaleniami i rozważaniami zawierającymi dokonaną ocenę faktyczną i prawną. Czyniąc tak ogólnikowe zarzuty w apelacji skarżący nie zauważa, że nie sprecyzował żadnej merytorycznej okoliczności, która miałaby być pominięta przez Sąd Okręgowy, a dotyczyła istoty sprawy, poza poboczną kwestią kosztów procesu. Wnioskodawca podnosząc przedmiotowy zarzut powołuje się w apelacji wyłącznie na komentarze i orzecznictwo, nie wskazując żadnego konkretnego, który miałby odnosić się do istoty sprawy. Tak dalece dowolny i ogólnikowy zarzut przy braku jakiegokolwiek odniesienia do okoliczności konkretnych w sprawie i wskazania, czego miałyby dotyczyć, nie podważa trafności rozstrzygnięcia. Stopień abstrakcyjności podniesionego zarzutu odnosi się do bliżej niesprecyzowanych dowodów i braku konkretnych okoliczności niewyartykułowanych w apelacji odnośnie niniejszej sprawy. W świetle powyższego zarzut powyższy, w takiej dalece schematycznej postaci, zdaniem Sądu Apelacyjnego, nie podważa skutecznie zaskarżonego wyroku, zwłaszcza, iż całkowicie pomija poczynione ustalenia i wskazane przez sąd dowody w tym zakresie, a skarżący nie wskazał, jakie to pominięte dowody miał na myśli.

Skarżący pomija całkowicie dokładne ustalenia Sądu Okręgowego opisujące prawomocne wyroki, które zapadły w stosunku do (...) spółki z o.o. we W. i odpowiednio M. C., A. D. (2), K. K., M. K. (2), B. K., K. M., D. P., R. S., P. S. oraz M. W. i organowi rentowemu, w których to procesach zakwestionowano zawarte przez strony umowy o dzieło. Prawomocnymi wyrokami uznano, że strony łączyły umowy cywilnoprawne, do których stosuje się przepisy o zleceniu. Taka ocena sądu wyrażona w prawomocnych wyrokach wiąże się z obowiązkiem objęcie w/w osób ubezpieczeniami społecznymi, a w zakresie oceny spornych umów opisane wyroki są wiążące dla sądu w niniejszej sprawie na podstawie art. 366 kpc. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12.10.2017r. sygn. akt I UK 426/16 przyjął, że „Moc wiążąca orzeczenia może być rozważana tylko wtedy, gdy rozpoznawana sprawa jest inna niż ta, w której wydano poprzednie orzeczenie oraz gdy kwestia rozstrzygnięta innym wyrokiem stanowi zagadnienie wstępne. Waler prawny rozstrzygnięcia (osądzenia) zawartego w treści prawomocnego orzeczenia jest ściśle związany z powagą rzeczy osądzonej (art. 366 k.p.c.) i występuje w nowej sprawie pomiędzy tymi samymi stronami, choć przedmiot obu spraw jest inny. W nowej sprawie nie może być wówczas zastosowany negatywny (procesowy) skutek powagi rzeczy osądzonej, polegający na niedopuszczalności ponownego rozstrzygnięcia tej samej sprawy. Występuje natomiast skutek pozytywny (materialny) rzeczy osądzonej, przejawiający się w tym, że rozstrzygnięcie zawarte w prawomocnym orzeczeniu (rzecz osądzona) stwarza stan prawny taki, jaki z niego wynika. Sądy rozpoznające między tymi samymi

stronami nowy spór muszą przyjmować, że dana kwestia prawna kształtuje się tak, jak przyjęto to w prawomocnym, wcześniejszym wyroku, a więc w ostatecznym rezultacie procesu uwzględniającym stan rzeczy na datę zamknięcia rozprawy. W kolejnym postępowaniu, w którym pojawia się ta sama kwestia, nie może ona być już ponownie badana. Związanie orzeczeniem oznacza, zatem zakaz dokonywania ustaleń sprzecznych z uprzednio osądzoną kwestią, a nawet niedopuszczalność prowadzenia w tym zakresie postępowania dowodowego.”

Z tego względu z uwagi na wstępny charakter oceny rodzaju umów w poprzednich procesach, zasadne było nawet zawieszenie postępowania w niniejszej sprawie. Wobec zapadłych prawomocnych wyroków wskazujących na istnienie tytułu ubezpieczeń społecznych w rozumieniu art. 6 ust1 pkt 4 ustawy systemowej, przypisanie spornych składek na Fundusz Pracy, jest skutkiem zastosowania przepisu art. 104 ust. 1 pkt 1 ppkt c w zw. z art. 107 ust. 1 w/w ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Z tych motywów dalej idąca apelacja wnioskodawcy podlega oddaleniu, jako bezzasadna na podstawie art. 385 kpc.

Strona odwołująca się co do zasady przegrała apelację, poza kwestią poboczną, co do części kosztów procesu w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji, z tego względu, zasadne było obciążenie jej kosztami procesu w postępowaniu apelacyjnym na podstawie art. 100 kpc w zw. z § 10 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015/1804 ze zm.) w stawce minimalnej w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych.

SSA Maria Pietkun SSA Irena Różańska-Dorosz SSA Barbara Staśkiewicz